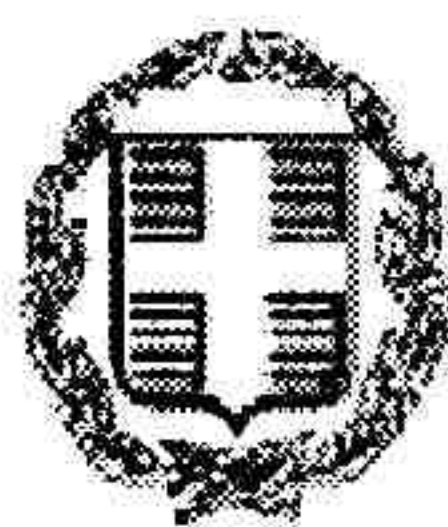

12 ΑΠΡ. 2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporiou@gge.gr
FAX : 210 3837843

Αθήνα, 11 /04/2012

Αριθ. Πρωτ.: Β13-117

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (2)

ΚΟΙΝ.:
-Υπουργείο
Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων
Γρ. κ. Υπουργού
-Βουλευτή κ.
Θ. Καραόγλου

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του Βουλευτή κ. Θ. Καραόγλου.

Σχετ.: Ερώτηση 6245/02-03-2012.

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Θ. Καραόγλου, με θέμα : «**Προβλήματα στον πτωχευτικό κώδικα**» και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Σε κάθε περίοδο, αλλά ιδιαίτερα σε περίοδο οικονομικής κρίσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στις επιχειρήσεις που για οποιονδήποτε λόγο βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία. Κοινωνικά είναι σημαντική η παροχή δεύτερης ευκαιρίας επειδή διασώζονται θέσεις εργασίας, τόσο στην ίδια την επιχείρηση, όσο και σε άλλες επιχειρήσεις (προμηθευτές, εμπορικούς αντιπροσώπους κλπ.) που συναλλάσσονται με αυτήν. Οικονομικά είναι σημαντική η παροχή δεύτερης ευκαιρίας, επειδή δεν χάνεται η άυλη αξία της επιχείρησης και επειδή δεν διακόπτεται η παραγωγική της δραστηριότητα. Επιπλέον η διάσωση επιχειρήσεων μπορεί να βοηθήσει και στην προσέλκυση επενδύσεων, αφού μπορεί να είναι ελκυστικότερο για τον επενδυτή να ξεκινήσει την επένδυσή του με βάση μια υφιστάμενη επιχείρηση που χρειάζεται ρευστότητα για να διασωθεί και να αναπτυχθεί, παρά να ξεκινήσει από το μηδέν.

Η διάσωση της επιχείρησης απέτελεσε εκπεφρασμένο στόχο και του Πτωχευτικού Κώδικα, ο οποίος όμως επιχείρησε να τον επιτύχει κυρίως στο πλαίσιο της πτωχεύσεως, ιδίως με τον θεσμό του σχεδίου αναδιοργάνωσης. Ωστόσο σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε άλλες χώρες, οι οικονομικές και κοινωνικές αντιλήψεις στη χώρα μας συνδέουν την πτώχευση με

την εκκαθάριση με αποτέλεσμα οι απόπειρες αναδιοργάνωσης στο πλαίσιο της πτώχευσης να υπονομεύονται από την απαξίωση της επιχείρησης στα μάτια των πελατών και προμηθευτών της. Επιπλέον η πτώχευση έχει πολλές και δυσμενείς νομικές συνέπειες για τον οφειλέτη, όπως είναι η λήξη συμβάσεων, η ανάκληση διοικητικών αδειών, η ενεργοποίηση ρητρών απώλειας δικαιωμάτων κλπ.

Τον Σεπτέμβριο του 2011, με το νόμο 4013/2011 (Α' 204), αντικαταστάθηκε ολόκληρο το έκτο κεφάλαιο του Πτωχευτικού Κώδικα (άρθρα 99-106 ν. 3588/2007) με κατάργηση της «διαδικασίας συνδιαλλαγής» και εισαγωγή νέας προπτωχευτικής διαδικασίας, της «διαδικασίας εξυγίανσης». Η νέα αυτή διαδικασία (νέα άρθρα 99-106ι του ν. 3588/2007) στοχεύει στη διόρθωση ατελειών του αρχικού νόμου, που καθιστούσαν δυνατή την κατάχρηση του θεσμού της συνδιαλλαγής, στην παροχή δυνατότητας στο δικαστήριο να καθιστά υποχρεωτική και για τους διαφωνούντες μια συμφωνία που έχει συγκεντρώσει κάποια σημαντική πλειοψηφία των πιστωτών, και σε άλλες βελτιώσεις του νόμου, εκ των οποίων σημαντική είναι η απευθείας επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης που έχει συναφθεί ήδη πριν από την υπαγωγή της επιχείρησης στα άρθρα 99 επ. (διαδικασία του άρθρου 106β, «prepackaged plan»). Με το ν. 4013/2011 επιδιώχθηκε όχι η αθρόα υπαγωγή επιχειρήσεων στα άρθρα 99 επ., με συνέπεια το «πάγωμα» των δικαιωμάτων των πιστωτών και με μικρές πιθανότητες σύναψης συμφωνίας, αλλά η επίτευξη μικρότερου μεν αριθμού υπαγωγών, περισσότερων όμως συμφωνιών. Εξάλλου, σε πολλά σημεία η διαμόρφωση της νέας διαδικασίας επαφίεται στην κρίση του δικαστή, π.χ. κατά τον καθορισμό της περιμέτρου των προληπτικών μέτρων (νέο άρθρο 103), το διορισμό του «ειδικού εντολοδόχου» (νέο άρθρο 102 § 6), κλπ. ώστε να προσαρμόζεται καλύτερα η διαδικασία στις εκάστοτε ανάγκες της οφειλέτριας επιχείρησης και των πιστωτών της.

Με δεδομένο ότι η νέα διαδικασία εξυγίανσης εισήχθη πολύ πρόσφατα και δεν έχει ακόμη δοκιμασθεί και αποτιμηθεί στην πράξη, είναι πρόωρο να επιχειρηθεί εκ νέου αναμόρφωση, και μάλιστα εκ βάθρων, της σχετικής νομοθεσίας. Επιχειρήθηκαν ωστόσο επιμέρους βελτιώσεις από το Υπουργείο Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας, με το άρθρο 235 του πολυνομοσχεδίου «ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ - ΝΕΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ - ΣΗΜΑΤΑ - ΜΕΣΙΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ - ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΛΙΜΕΝΩΝ, ΑΛΙΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», το οποίο ψηφίστηκε στη Βουλή στις 5/4/2012, με σκοπό να γίνει η διαδικασία ταχύτερη και αποτελεσματικότερη, πιο φιλική για τους πιστωτές και τους εργαζομένους, και λιγότερο ευεπίφορη σε καταχρήσεις. Σε σχέση με το πρώτο θα πρέπει να σημειωθεί ότι ως καθυστέρηση της διαδικασίας δε μπορεί να εκληφθεί ο χρόνος υλοποίησης της συμφωνίας, που καμιά φορά υπολογίζεται σε 4 έτη διότι η υλοποίηση οποιασδήποτε συμφωνίας μπορεί να εκτείνεται έτσι κι αλλιώς στο χρόνο (αυτό μπορεί να συμβεί και με το ενδοπτωχευτικό σχέδιο αναδιοργάνωσης). Αντίθετα, καθυστερήσεις που πρέπει να αντιμετωπισθούν είναι εκείνες που αφορούν την ίδια τη διαδικασία και που μπορεί να είναι οδυνηρές για τους πιστωτές, ιδιαίτερα αν έχουν διαταχθεί προληπτικά μέτρα. Ο ν. 4013/2011 περιόρισε δραστικά τις προϋποθέσεις λήψης προληπτικών μέτρων, ιδίως εξαρτώντας τα από γνωμάτευση εμπειρογνώμονα για την ανάγκη λήψης τους (άρθρο 100 § 3).

Σε σχέση με τη θέση των εργαζομένων στη διαδικασία θα πρέπει να υπομνησθεί ότι με το ν. 4013/2011 προβλέφθηκαν τα ακόλουθα: Πρώτον, επετράπη στο δικαστή να εξαιρεί τις εργατικές απαιτήσεις για μισθούς από την αναστολή των ατομικών διώξεων που διατάσσει ως προληπτικό μέτρο (άρθρο 103 § 5). Δεύτερον, προβλέφθηκε ότι στη συμφωνία εξυγίανσης η αρχή της ίσης μεταχείρισης των πιστωτών μπορεί να υποστεί εξαιρέσεις υπέρ των εργαζομένων (άρθρο 106ζ § 2 δ'). Τρίτον, επαναλήφθηκε ο κανόνας του παλαιού άρθρου 103 § 3, κατά τον οποίο στη συζήτηση για την επικύρωση της συμφωνίας ακούγεται και εκπρόσωπος των εργαζομένων (άρθρο 106στ § 4).

Ιδιαίτερη προσοχή αξίζει να δοθεί επίσης στο άρθρο 106η § 3, που εξαλείφει το αξιόποινο της καθυστέρησης καταβολής οφειλών προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία και που έχει κατηγορηθεί ότι έχει αποτελέσει ή μπορεί να αποτελέσει μέθοδο καταχρήσεων.

Έτσι, οι τροποποιήσεις με το πολυνομοσχέδιο έχουν ως στόχους την επιτάχυνση των διαδικασιών, που στο παρελθόν (πριν δηλ. την εισαγωγή του ν. 4013/2011) υπήρξε ζητούμενο, την καλύτερη προστασία των εργαζομένων και την αναθεώρηση της διάταξης για την εξάλειψη του αξιόποινου, σύμφωνα με το νέο άρθρο 106η § 3.

Επί των κατιδίαν διατάξεων, σημειώνονται τα εξής:

1. Επί της παραγράφου 1 (συμπλήρωση του άρθρου 99 § 1 ν. 3588/2007).

Ένα πρόβλημα του νόμου 4013/2011 ήταν ότι έδινε στον οφειλέτη τη δυνατότητα να προσφύγει κατ' επανάληψη στα άρθρα 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα. Με τη νέα διάταξη περιορίζεται η δυνατότητα επικύρωσης νεότερης συμφωνίας εξυγίανσης, αν δεν έχει παρέλθει τουλάχιστον πενταετία από την επικύρωση της πρώτης. Στο ίδιο πνεύμα – κάνοντας λόγο για εφάπαξ δυνατότητα «απαλλαγής» - κινείται και αντίστοιχη διάταξη του νόμου για τα «υπερχρεωμένα νοικοκυριά» (βλ. άρθρο 1 § 3 ν. 3869/2010). Η προτεινόμενη διάταξη αποτελεί καθεαυτήν μέτρο περιορισμού κατάχρησης, δίνει όμως κατ' εξαίρεση δυνατότητα στον οφειλέτη, αν έχει και πάλι δυσκολίες, να καταφύγει εκ νέου στα άρθρα 99 επ., μόνο όμως στη βάση του άρθρου 106β, δηλ. την απευθείας επικύρωση συμφωνίας που έχει ήδη συναφθεί. Με τον τρόπο αυτό ευνοούνται οι συμφωνίες που συνάπτονται και είναι έτοιμες ήδη πριν από την έναρξη της διαδικασίας, και που συντελούν στην αποφυγή των καθυστερήσεων.

2. Επί της παραγράφου 2 (συμπλήρωση του άρθρου 100 § 6 ν. 3588/2007).

Με το άρθρο 106στ § 4 του Ν.4013/2011 επαναλήφθηκε ο κανόνας του παλαιού άρθρου 103 § 3, κατά τον οποίο στη συζήτηση για την επικύρωση της συμφωνίας ακούγεται και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Εύλογο όμως είναι να είναι δυνατή η παρουσία εκπροσώπου των εργαζομένων και κατά τη συζήτηση της αίτησης για έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, προς τούτο δε προτείνεται η συμπλήρωση του άρθρου 100 § 6.

3. Επί της παραγράφου 3 (αντικατάσταση του άρθρου 101 § 1 ν. 3588/2007).

Όπως ήδη επισημάνθηκε, βασικό πρόβλημα της διαδικασίας συνδιαλλαγής υπήρξε η καθυστέρηση εκπόνησης της συμφωνίας. Όμοιο πρόβλημα ενδέχεται να ανακύψει και στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης. Για το λόγο αυτό με το πολυνομοσχέδιο συντέμνεται ο διαθέσιμος χρόνος για τη σύναψη συμφωνίας του οφειλέτη με τους πιστωτές του. Ενώ δηλ. η προθεσμία για τη σύναψη συμφωνίας (και την κατάθεση της αίτησης επικύρωσης) είναι κατά την ισχύουσα διάταξη 4 μήνες, μπορεί δε να παραταθεί ακόμη για έναν ή και για 3 ακόμη μήνες, υπό τις διακρίσεις και προϋποθέσεις του άρθρου 101 § 1 (πρβλ. και 104 § 1), προβλέφθηκε η συντόμευση των προθεσμιών σε δύο (2) μήνες με δυνατότητα εφάπαξ μηνιαίας παράτασης. Με τον τρόπο αυτό ασκείται πίεση στον οφειλέτη να έλθει σε επαφή με τους πιστωτές του ήδη πριν υποβάλει την αίτηση και πάντως κατά το χρόνο μεταξύ κατάθεσης της αίτησης και έκδοσης της απόφασης, ώστε να προλάβει τις προθεσμίες, και ει δυνατόν, να έχει συνάψει συμφωνία ήδη κατά το άνοιγμα της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 106β. Με τον τρόπο αυτό ευνοείται και πάλι, αν και έμμεσα, η διαδικασία του άρθρου 106β (prepackaged plan).

4. Επί της παραγράφου 4 (συμπλήρωση του άρθρου 102 § 5 ν. 3588/2007).

Το άρθρο 102 § 5 του Ν.4013/2011 προέβλεπε τη δυνατότητα δικαστικής ανάκλησης της απόφασης που άνοιξε τη διαδικασία, αν ο μεσολαβητής διαπιστώσει (και ενημερώσει περί αυτού το δικαστήριο) ότι η συμφωνία είναι ανέφικτη ή ότι ο οφειλέτης εγκαταλείπει την προσπάθεια εξυγίανσης. Όμως μεσολαβητής μπορεί να μην υπάρχει, στο μέτρο που ο διορισμός του είναι προαιρετικός (άρθρο 102 § 1). Επίσης ο μεσολαβητής μπορεί να είναι ο ίδιος μέρος του προβλήματος, αν καθυστερεί ή καλύπτει την κωλυσιεργία του οφειλέτη. Συμπληρώθηκε η διάταξη του άρθρου 102 § 5, ώστε να προβλέπεται ότι, αν δεν υπάρχει μεσολαβητής ή ο μεσολαβητής παραλείπει να ενημερώσει το δικαστήριο, σε υποβολή σχετικής αίτησης για ανάκληση μπορεί να προβεί οποιασδήποτε πιστωτής.

5. Επί της παραγράφου 5 (συμπλήρωση του άρθρου 103 § 3 ν. 3588/2007) του Ν.4013/2011.

Για αποφυγή απολύσεων εργαζομένων με το πρόσχημα της έναρξης της διαδικασίας, προβλέπεται η προσθήκη διάταξης στο άρθρο 103 (προληπτικά μέτρα), κατά την οποία το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι να επικυρωθεί ή να απορριφθεί το σχέδιο εξυγίανσης. Η νέα διάταξη εναρμονίζεται με αντίστοιχη διάταξη του Πτωχευτικού Κώδικα (άρθρο 34 § 3), που αφορά την πτωχευτική διαδικασία. Όπως είναι φυσικό, η εξουσία του δικαστηρίου θα ασκείται ανάλογα με την κατάσταση της επιχείρησης. Το δικαστήριο θα πρέπει να σταθμίζει το όφελος των εργαζομένων από τη διατήρηση θέσεων εργασίας με την πιθανή βλάβη της επιχείρησης από την παραμονή πλεονάζοντος δυναμικού.

6. Επί της παραγράφου 6 (αντικατάσταση του άρθρου 103 § 5 ν. 3588/2007) του Ν.4013/2011.

Ο κανόνας του άρθρου 103 § 5, που αφορά τη δυνητική εξαίρεση των απαιτήσεων των μισθών των εργαζομένων από τη διατασσόμενη αναστολή, κρίνεται ότι πρέπει να βελτιωθεί υπέρ των εργαζομένων με μορφή αυτόματης εξαίρεσης, εκτός αν ο δικαστής αποφασίσει

διαφορετικά (υπέρ της αναστολής δηλ. και των απαιτήσεων αυτών) λόγω σπουδαίου λόγου και για ορισμένο χρόνο, που πρέπει να αναφέρονται ειδικά και αιτιολογημένα στην απόφαση. Επομένως η υπαγωγή στη διαδικασία δεν θα επάγεται αναστολή των ατομικών διώξεων των εργαζομένων, ούτε θα απαιτείται σχετική δικαστική απόφαση. Μόνο αν το δικαστήριο κρίνει ότι για κάποιον ειδικό σπουδαίο λόγο ενδείκνυται η αναστολή θα επιτρέπεται η τελευταία. Εκτός αυτού, προβλέπεται ότι το δικαστήριο μπορεί να εξαιρέσει από την αναστολή σε μεγαλύτερη έκταση τα ποσά απαιτήσεων, που είναι αναγκαία για τη διατροφή πιστωτή ή της οικογένειάς του ή τρίτων προσώπων.

7. Επί της παραγράφου 7 (συμπλήρωση του άρθρου 103 ν. 3588/2007 με νέα παράγραφο 7) του Ν.4013/2011.

Επαναφέρθηκε ο κανόνας που είχε εισαχθεί με το άρθρο 34 ν. 3858/2010 στο (παλαιό) άρθρο 99 § 4 ν. 3588/2007, για μέγιστη (δμήνη) διάρκεια της προσωρινής διαταγής. Όμως η ίδια μέγιστη διάρκεια αφορά και τα ίδια τα προληπτικά μέτρα που διατάσσονται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Εννοείται ότι σε καμιά περίπτωση δεν θα είναι δυνατόν τα προληπτικά μέτρα να ισχύουν μετά τη «λήξη» της διαδικασίας εξυγίανσης, (συνδ. άρθρα 103 § 1 και 99 § 6), ακόμη και αν αυτή συμβαίνει εντός του διμήνου, εκτός αν η συμφωνία προβλέπει κάτι τέτοιο (άρθρο 106ε § 1 στοιχ. η').

8. Επί της παραγράφου 8 (τροποποίηση της παραγράφου 1 στοιχείο η' του άρθρου 106ε ν. 3588/2007) του Ν.4013/2011.

Μειώνεται η προθεσμία του εξαμήνου του άρθρου 106ε § 1 περ. η' σε τρίμηνο, ώστε οι μη συμβαλλόμενοι στη συμφωνία πιστωτές να μην δεσμεύονται για μεγάλο χρονικό διάστημα από την αναστολή των ατομικών διώξεων, που έχει τυχόν αποτελέσει περιεχόμενο της συμφωνίας.

9. Επί της παραγράφου 9 (συμπλήρωση της παραγράφου 1 του άρθρου 106ε ν. 3588/2007 με νέο στοιχείο ι') του Ν.4013/2011.

Ορίζεται ότι η συμφωνία εξυγίανσης μπορεί να προβλέπει την καταβολή πρόσθετων ποσών σε περίπτωση βελτίωσης της θέσης του οφειλέτη. Βεβαίως η δυνατότητα αυτή θα υπήρχε και χωρίς τη νέα διάταξη, η τελευταία όμως κρίνεται χρήσιμη προκειμένου να διευκρινισθεί ότι σε μια τέτοια περίπτωση η συμφωνία θα πρέπει να ορίζει με ακρίβεια τις προϋποθέσεις καταβολής των επιπλέον αυτών ποσών.

10. Επί της παραγράφου 10 (αντικατάσταση του άρθρου 106ε § 3 ν. 3588/2007) του Ν.4013/2011.

Το άρθρο 106ε § 3 όριζε ότι η συμφωνία μπορεί να ανάγει τη μη τήρησή της σε διαλυτική αίρεση ή σε λόγο καταγγελίας. Με τη νέα διάταξη της παραγράφου 3 διευκρινίζεται για αποφυγή παρεξηγήσεων ότι μια τέτοια ρήτρα αφορά τη γενική κατάργηση ολόκληρης της συμφωνίας και ότι σε κάθε περίπτωση ο κάθε πιστωτής δεν εμποδίζεται να επιδιώξει ατομικά την ικανοποίηση των δικαιωμάτων του, όπως προκύπτουν από τη συμφωνία, με όλα τα μέσα του κοινού δικαίου, περιλαμβανομένης της υπαναχώρησης και της καταγγελίας.

11. Επί της παραγράφου 11 (συμπλήρωση του άρθρου 106στ ν. 3588/2007 με νέα παράγραφο 6) του Ν.4013/2011.

Με τη νέα παράγραφο 6 εναρμονίζεται ο χρόνος της δικασίμου για την επικύρωση της συμφωνίας με το χρόνο για τη συζήτηση της αίτησης ανοίγματος της διαδικασίας εξυγίανσης (εντός διμήνου, άρθρο 100 § 6). Η νέα αυτή διάταξη στοχεύει και αυτή στην κατά το δυνατόν συντόμευση της όλης διαδικασίας.

12. Επί της παραγράφου 12 (τροποποίηση του άρθρου 106η § 3 ν. 3588/2007, ποινική διάταξη) του Ν.4013/2011.

Με τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 106η, όπως τέθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 4013/2011, ορίσθηκε η εξάλειψη του αξιοποίνου των αδικημάτων καθυστέρησης οφειλών προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία. Διατυπώθηκαν φόβοι ότι η διάταξη αυτή μπορεί να οδηγεί σε καταχρήσεις. Είναι σαφές ότι ο νομοθέτης δεν αναφέρεται σε πράξεις φοροδιαφυγής, αλλά μόνο σε πράξεις «καθυστέρησης», δηλαδή υπερημερίας σε σχέση με την καταβολή οποιωνδήποτε χρηματικών οφειλών προς το δημόσιο που είναι ήδη βεβαιωμένες ταμειακά σε Δ.Ο.Υ. ή Τελωνεία, για διάστημα καθυστέρησης μεγαλύτερο των 4 μηνών και που, ως γνωστό, τυποποιούνται ως ποινικά αδικήματα στο άρθρο 25 Ν. 1882/1990 (όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2523/1997). Έτσι και υπό την ισχύουσα μορφή της, η ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τα αδικήματα της φοροδιαφυγής που τυποποιούνται στο Ν. 2523/1997 και, ειδικότερα, δεν καταλαμβάνει τα αδικήματα των άρθρων 17 (αδίκημα φοροδιαφυγής με την παράλειψη υποβολής ή την υποβολή ανακριβούς δήλωσης φορολογίας εισοδήματος), 18 (αδίκημα

φοροδιαφυγής με μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση ΦΠΑ και παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών) και 19 (αδίκημα φοροδιαφυγής με πλαστά ή εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία καθώς και με μη εφαρμογή των διατάξεων του ΚΒΣ). Ωστόσο κρίνεται σκόπιμη η απαλοιφή οποιασδήποτε πιθανότητας παρερμηνείας της βούλησης του νομοθέτη προς την παραπάνω κατεύθυνση, επειδή παρατηρήθηκαν φαινόμενα καταχρηστικής επίκλησης της διάταξης. Προτείνεται έτσι η αναστολή της ποινικής δίωξης μόνο για τα αδικήματα του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 που έχουν τελεσθεί πριν από την υποβολή της αίτησης για το άνοιγμα της διαδικασίας κατά το άρθρο 100. Επίσης, κρίνεται πρώιμο να οδηγεί σε εξάλειψη του αξιόποινου μόνη η δικαστική επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης. Αντίθετα, κατά το στάδιο αυτό, προκειμένου να παρασχεθεί επιπλέον κίνητρο για την υλοποίηση της συμφωνίας και την επίτευξη της εξυγίανσης, κρίνεται ορθό να αναστέλλεται η ποινική διαδικασία και μόνο η απόλυτη υλοποίηση της συμφωνίας εξυγίανσης να οδηγεί σε εξάλειψη του αξιόποινου. Ας σημειωθεί ότι η ρύθμιση αυτή είναι ανάλογη και προς τα κίνητρα που παρέχει ο νομοθέτης με την υποπερίπτωση ββ της περ. στ' της παρ. 8 του άρθρου 3 Ν. 4038/2012.

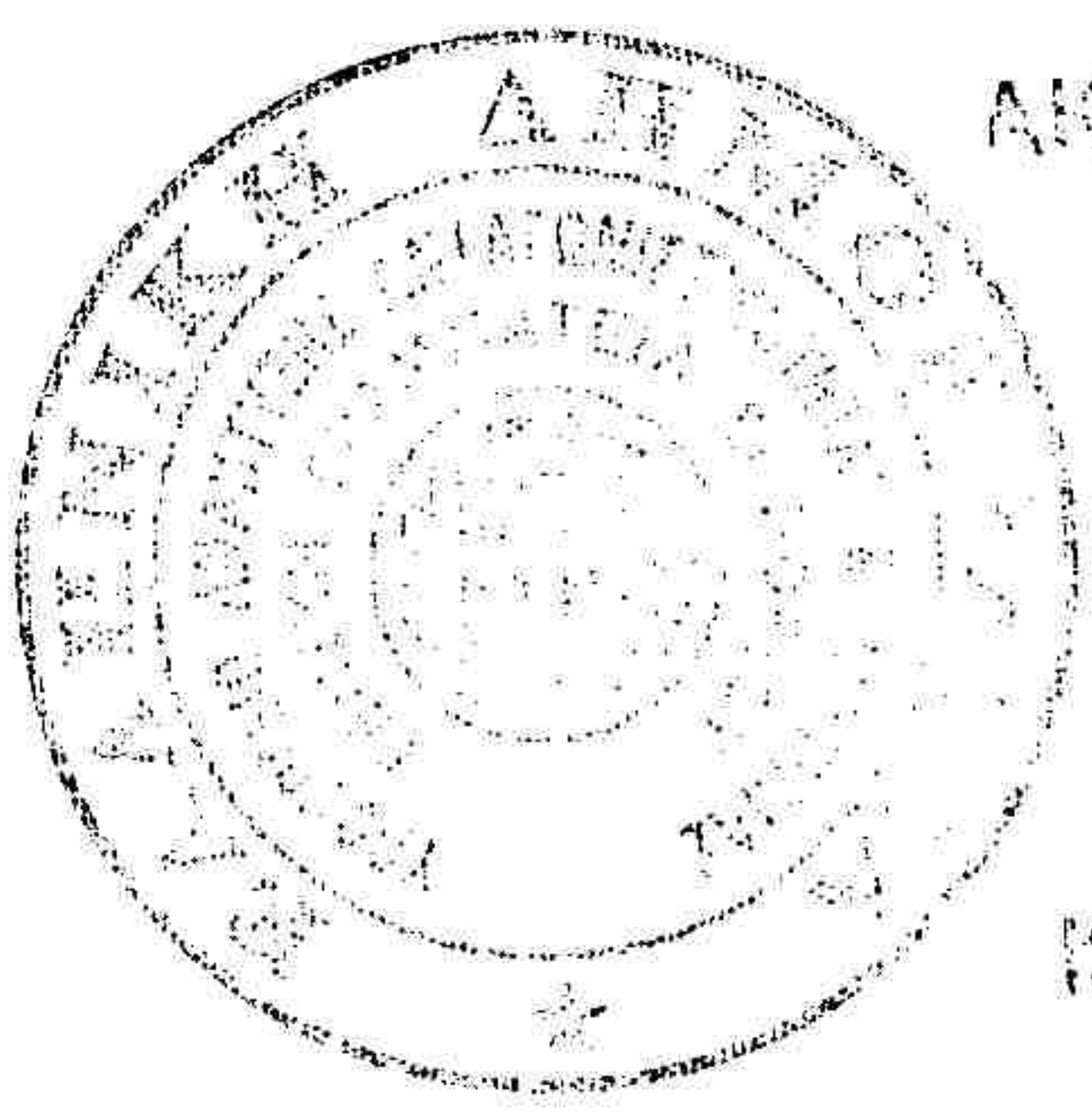
13. Επί της παραγράφου 13 (μεταβατική διάταξη).

Η παράγραφος αυτή ορίζει ότι οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Πτωχευτικό Κώδικα με το πολυνομοσχέδιο καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς διαδικασίες.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ

ΚΟΝ/ΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ